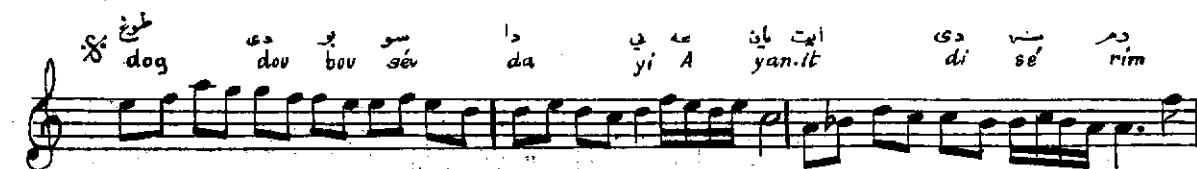

چو باغچه‌ای
رفت بک

آتش عشق آری واکبرده

سرفی عجم کردی

آتش عشق آری واکبرده
دو غنای بوسه ای عبادت آید سرش
بازی بوزک سوز و دلیر که رسد
شومه محبت اسیر سحر سرش

نزد آتشکده در طرف کوه خاک
بنویس محمدر و شیم سباهات
نزد فخر صابا رخ نگاهت
نزد درون نه در بر آه و دل خاک

کودم بر بانی کوزل ملک نری و زار ده
بر غنچه کبی برک را مصلوبی صابا روی
عشق، شادی و مرید کاهن ازار ده
صحب یکدیگریم ناز و شرم ناز و شرم ده
چو ده کوه کلا محمدا و لوم عبادت و زار ده